

DOCTORIS D: 20

MICHAELIS

MOEZ DE YTVRBIDE

A. C. COMPLVTENSIS.

EXTEMPORANEA

REPETITIO

AD TEXT. IN CAP. SI

EPISCOPVS 3. DE SVPPLENDIA
negligentia Prælatorum in 6.

HABITA IN COMPLVTENSI ACADEMIA
die 30. Aprilis. Anno 1646, intra terminum 24. horarum
in petitione Cathedra eiusdem libri Sexti
Decretalium.

AD EXCELLENTISSIMVM PRINCIPEM
D. D. Inñigum Lopez de Mendoza, Marchionem
de Mondejar, & Valfermoso, Comitem
de Tendilla, Dominum Prouintia
de Almoguera, &c.

CON LICENCIA DEL ORDINARIO,

En Alcalá. Por Maria Fernandez. Año de 1646.

LICENCIA DEL ORDINARIO.

NOS el Licenciado D. Alonso Diez de Chaves, Canonigo de la santa Iglesia de Toledo Primada de las Españas, y Vicario General en la Audiencia y Corte Arçobispal desta Villa de Alcalá, y Arçobispado de Toledo, &c. Por la presente damos licencia, y facultad al Doctor D. Miguel Moez de Yturbide, Abogado desta Villa, para que pueda imprimir, y imprima la repetición *Textus in capite si Episcopus 3. de supplenda negligentia Pralatorum libro sexto*, hecha por el dicho Doctor D. Miguel Moez. Atento esta vista, y examinada, y no ay cosa que tildar, ni enmendar. Dada en Alcalá en dos de Mayo de mil y seiscientos y quarenta y seis años.

El Licenciado D. Alonso Diez de Chaves.

Por su mandado.

Joseph Lopez Mogro.

EXCELLENTISSIMO

PRINCIPI D. D. INIGO LOPEZ DE
Mendoza Marchioni de Mondejar & Valfer-
moso, Comiti de Tendilla, Domino
Prouinciæ de Almoguera, &c.

DONVM exiguum, breues pagellas, parua munera (Ex-
cellentissimè Princeps) si *verecundia est minus* *Sido-
nius
epi?
6.*
sua pudor. Cum quodam prologo pudoris, vultu ho-
nestè demissus, erubuit calamus, non eloquentiam
prius quam verecundiam dedit. Sed quia tuus labor est
in te reflectit solaris, & receptus radius quoddam lucis echo ger-
minatur, nam quod crescit de tuo crescit tibi, adpositè Plinius, &
cum te filij ab infantia Parentem publicum munere *Ad
suum
Tra-
ianis.*
educationis experirentur, crescerent de tuo, qui cres-
cerent tibi, alimentisque tuis ad stipendia tua perue-
nerint. Quis munera referat quæ in me maioresque meos con-
tusti? Timet vox, Quis gratulari valeat? desperat animus.
Ergo parua hæc, munificentiam tuam appellent, quæ munera
tua tanto digna Principe prodet, his exiguis veniam indulget. Va-
le Princeps Max, &c. Compluri die 6. Maij 1646.

Excell. tuæ addictis.

F x

Dr. D. Michael Morx
de Turbide.

LICENCIATI D. BERNARDI DE
Yturriarza Decretorum Cathedræ apud
Complutenses dignissimi an-
tecessoris.

EX delegatione Domini Licentiatum D. Ildephonsi Diaz & Chaves, qui in alma Toletana Ecclesia, à Pontificia primum tenente locum, dignissime præbenda, & Canonicatu associatus est nimia prudentia, subtilitate ingenij, & literarum scientia Complutensem generalem Vicariam gubernat, Archiepiscopatu vacante, attente, & magna alacritate legi, & iterum iunio gaudio per legi celebrem viginti quatuor horarum repetitionem tractatus in capite si Episcopus 3, de supplenda negligentia Prælatorum libro sexto, Domini Doctoris D. Michaelis Moez de Turbide, qui assiduo labore tradit iuris prudentiam chartis, & sine studio ingenium, & non men auget, & passim, nulla inter medium die, secunda crescunt pignora mentis, & Plebeus iuris splendidus adest orbi, ac primas studij coronas tentat abire: tum patrocinium præbendo, cum libris, oreque matuissimè aperiendo viam, elementa tyroni, miseris auxilium, litibus iura patent. Scriptor, & advocatus es. (ô Felix Michael) nullo caligine offensus difficiles nodos decadem dissolvens succinte, & variè legum iuris enigmata lustrans, ac iuris Pontificij decreta mira eruditione insituens, præcipue tamen Sexti decretalium libri commentaria recurrens, & tandem Magisterio singulari, ingenij acumine, ac dexteritate mentè Bonifacij Octavi, in isto capite, nitida oratione verbisque politis conuiscas. Ergo trade typo, officio ne fraudes tempora tanto, cum nihil inuenimur, aut religioni contrarium, in ó potius varios musæum in dulcissima flores, sedulaque ore tuo plurima sparsit apes, & cum Marciali libro septimo.

Te pia Cecropia committatur turba Minerva.

Te secreta quies, te sopbos omnis amat.

Ergo quid alta timet mens, nisi grande sopbos.

Profer opus (spectande) tuis, quod sole sub omni.

Lauis, & inuidie sperat habere decus.

Sic sentio Compluti Kalendis Maias antio à Virgino partu 1646

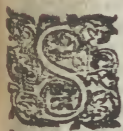
Licentiatum D. Bernardus
de Yturriarza

EXTEMPORANEA:

REPETITIO

AD TEXTVM IN CAP.

SI EPISCOPVS III. DE SVPLENDA
Negligentia Prælatorum in VI.



SORTIS intertrimento infelici (auditores optimi) tractus hinc inde, nondum defeci, nec mente complexum cursum interrumpi; oneri tamen succumbere necesse erit si votis non respondeat euentus. Disciplinam stadij sumè perseverantis antagonistæ sic Chrysostomus describit *homilia 1. in Epist. ad Philipens.*

Quæ currit (inquit) si decem circuitibus iam factis, postremâ omittat, totum perdit; ita & nos si ab accepto bonorum operam cursu defecerimus totum perdidimus, totum corrupimus. Non modo decimæ arenæ lanittam egi, non vndecimæ gladiatorem; sed decimum quintû Complutensis agonis limen sine mercede tetigi, cætera conferam cû pugnator alius tanta cumulare contēdat. Vtinam reliquum videat implere hodierna luce digna supellestile ornando venustum Bonifacij VIII. oraculum quod externa sorte disputandum mihi obrigit, & radiat libro primo Sexti Decretalium voluminis titulo octauo in capite si Episcopus III. de suplena negligentia prælatorum in Sexto cuius ennodationē vt scholz nostræ mihiq; diuturno more prosequar septa, sequentia nō trāsibo. Textus litterā in primis referā: deinde eliciam conclusionē quā cōprobatam multiplici argumentorum molle conabor obtuere. Post modum non nullis præmissis decidendi rationem ex eorum visceribus depromam, & denique si tempus dederit dubitandi rationibus satisfaciam.

Interim ad aram accedamus.

Voce vos frustra præcor, adeste, adeste, o superi!

Cedat in memoriā maximi Ecclesie Principis Domini, ac semper D. mei Fr. D. Francisci Ximenez de Cisneros ProRegis Cardinalis Archiepiscopi, & quod gloriosius est huius Athenæ Vnici fundato-

ris, & ere & ris. Bonifacius VIII. Iuris cōditor, & egregius interpres in dict. cap. si Episcopus in hæc verba prorumpit. *Si Episcopus à paganis aut schismaticis capiatur nõ Archiepiscopus, sed Capitulum, ac se sedes permortè vacantillius in spiritualibus, & temporalibus ministrare debeat donec eum libertati restitui, vel per sedem Apostolicam (cuius inter est Ecclesiarum providere necessitatibus) super hoc per ipsum Capitulum quam cito comodè poterit consulendã aliud contingerit ordinari.*

1. Ex qua textus litteta Conclusio quæ communi scribentiũ suffragio deducitur disputanda sic se habet. *Episcopo à Paganis, vel Schismaticis capto, exercet Capitulum spiritualia, & temporalia, nisi Pontifex ab eodem Capitulo consultus aliter d. administrato re prouiserit. Quæ, & si in suo casu nullum in iure nostro concordãtem habeat à simili tamen confirmatur ex iuribus quæ probant Capitulum in mortuo Episcopo succedere in omni iurisdictione eius. Ea sunt ex Decretalium volumine textus in cap. cum olim. 14. de maioritãte & obedientia cap. ad abolendam. 9. de hæreticis. Ex volumine Decreti textus in cap. in nomine. 23. dist. cap. fin. 65. dist. cap. olim. 95. dist. cap. Pontifices. 7. q. 1. Ex nostro libro sext. tex. in cap. quia saepe 40. cap. iscui. 42. de electione, cap. Ecclesia fin. hoc nostro tit. de supplenda negligentia Prælatorum, cap. cum nullus 3. de temporibus ordinationum, cap. Episcopali un. co de maior. t. & obedient. cap. Pastoralis. 1. §. Si ve. ò Episcopus de clerico egrotante, cap. & si Capitulum 1. de institutionibus. Confirmat etiam Tridentinum. sess. 24. cap. 16.*

2. Disputant præter ordinarios Nicolaus Garcia in tract. de Beneficijs 5. part. cap. 7. num. 4. Ioan. Selua in eodem tract. parte 2. n. 2. Melchior Lotterius de re beneficiaria, lib. 2. q. 2. ex num. 26. & q. 21. ex num. 37. Petrus Rebusus in praxi beneficiaria tit. de deo. utiõ nibus num. 63. Flaminius Parisius in tract. de resignatione beneficiorum lib. 7. q. 23. num. 11. Ioan. Gottierr. lib. 1. Canoniarum q. cap. 11. num. 10. Augustinus Barbaña de officio & potestate Episcopi. 2. parte allegat. 36. Pauin. in tract. de potestate Capituli Sede vacante 1. parte q. 1. Ioan. Corratsius de beneficijs 2. p. cap. 7. n. 2. Cessat Lambertinus de iure Patronatus parte. 1. lib. 1. q. 2. art. 9. & lib. 2. q. 2. art. 14. nu. 6. Didacus Sahagun in cap. at si Cleric. §. de adulterijs ex num. 68. de iuditijs Martini. Nauarr. conf. 98. de tempor. ordinat. num. 1. cum seqq. & conf. 7. de filijs Præbyter. P. Suarez de con. iuris disp. 50. sectione. 5. n. 6. Vgolinus de Genjuristab. 1. cap. 1. §. 2. num. 1. & alij, quam plurimi in discursu relectionis referendit

3 Cæterum Achileam dubitandi rationem immeritò parui fecisse videtur Bonifacius noster in supra tradita thesi iunctis oraculi verbis vbi in vna parte asserit Episcopum captum à Paganis & Schismaticis pro mortuo haberi in alia verò quod si reuertatur libertati restituitur, quarum vtraque supponit seruum effici, summa inquam erat dubitandi ratio, siquidem eius, qui apud hostes est, status, in suspensio existit; adeò vt non videatur restitui, si reuertatur, sed perinde habeatur, ac si numquam à nostris liminibus discessisset, fictionis postliminij ministerio, de qua vulgaria sunt iura, in §. *Si ab hostibus inft. qui- bus modis ius patriæ potest soluitur l. illa institutio. 32. §. 2. D. de be- redibus inft. l. pen. D. de suis. & legitimis, l. post liminij §. 5. l. 1. in bello 12 §. Sideportatam l. retro 16. l. hostes 24. D. de captiuis.*

4 Neq; refugiū nobis est ad constituendum discrimen inter vtriusque Romani iuris prouidentiam, quippè cum in hoc iuris articulo modo personis, verum etiam rebus Pontificium ius impertitur post liminij priuilegium, vt probat elegans *text. in cap. Abbate sanè 3. §. allegabatur de sententia, & re iudicata hoc lib. cap. prima actione 13. 16. q. 3. cap. cum per bellicam 1. 34. q. 1.* Ex quibus communiter inferri solet Pontificem Max. conseruare potestatem in rebus quæ ab hostibus detinentur, vt possit ad Ecclesias adhuc Episcopos institueret vt Troyanensem Aspanen. Listrien, in quo multi fuerunt D. Ioan. Solorzano *lib. 2. de Indiarum iure cap. 23. num. 1.* Perez de Lara *in compendio cap. 4. ex num 21. & 30.* ad instar testatoris qui legatum reliquit rei quæ apud hostes est in id tempus collatum quo ea recuperari contingat aut emi *l. ab omnibus 104. §. etiam D. delegatis 1.* ergo nulla differentia quoad hanc speciem inter Canonicum, & Ciuile u. s. considerari valet.

5 Nec nouum est quod Ecclesiastici viri legum secularium priuilegijs vtantur ipsasque in adiutorium suum proponant fecit enim hoc Paulus vt refertur *actorum cap. 22. iuncto cap. si in adiutorium dist. 10.* cum Tribuno proposuit se Ciuem Romanum esse ne fustibus eum cadere iussisset contra Porciam priscam legem qua à pœna fustium Romanij Ciues erant immunes, mentio cuius apud Liuium reperitur *lib. 10. Tullium in oratione pro Babirio.*

6 Quæ inspectio admodum adstruitur si consideremus plus iuris tribui capitulo cuius Episcopus apud hostes est quàm ei cuius Episcopus verè decessit, quandoquidem vniuersam spiritualium, & temporalium rerum administrationem Bonifacius tribuit capitulo cuius Episcopus in ditione pagani aut Schismatici existit, cum tamē mortuo Episcopo pleraque interdicta Capitulo sint; neque enim conferre beneficia va-

let cap. illa 2. ne Sede vacante extra cap. & si capitulum 1. de institutio-
 tionibus huius libri, neque licentiam transeundi ad aliam Ecclesiam da-
 re cap. Presbyteri 24. distinct. cap. fraternitatem 71. distinct. Neque
 auctor alienationi rerum Ecclesie adhiberi cap. nouit 1. ne Sede va-
 cante extra cap. si qua de rebus 12. q. 2. Neque excommunicatos ab
 Episcopo absolueret cum hæc potestas successori data sit in cap. si Ep-
 iscopus 40. 11. q. 3. Neque generaliter ea quæ sunt Ordinis periced-
 re cap. Pontifices 7. q. 1. ad instar capituli regularium quod non succe-
 dit in ijs quæ Abbati defuncto cõpetebant sed in successorẽ transeunt
 cap. si ad solum sin. de regularibus hoc libro, & potestatis secularis cu-
 ius successori reseruata iurisdictio est l. mortuo 60. D. de iudicijs.

7 Deinde quia in temporalibus iurisdictio nulla Episcopo cõpe-
 rebat si temporalia vocas iurisditionem temporalem quæ secularibus
 data est Magistratibus cap. solita 6. de maiorit. & obedientia cap. no-
 uit 3. de iudicijs cap. duo sunt. 96. distinct. Si autem ad temporalia
 bona verbum hoc referas libera hæc administratio in Capituli nõ tran-
 sit immo ita coarctata vt vidimus ex cap. nouit. 1. ne Sede vacante
 extra cap. si qua de rebus 12. q. 2. perperam ergo à Bonifacio V III.
 decisio nostra concepta est.

Sed licet hæc, & alia nostram videantur turbare decisionem, be-
 ne tamen perpensa nihil obstant, immo non nullis præmissis, & deci-
 dendæ ratione propõsita, fugata, & profligata inferius remanebunt.

Vt tamen methodus facilis mentem aptius ape-
 riat Bonifacij tractatum hunc in tres principes di-
 fecabo partes. In prima de potestate Capituli viuen-
 te Episcopo, & eo modo impedito quo vacationem
 seu priuationem non incurrat discutietur; in secun-
 da de potestate Capituli vacante Sede; in tertia deni-
 que de alijs administratoribus præter Capitulũ insti-
 tuetur sermo. Totidẽ enim partes nostri textus qui
 libet agnoscat.

8 Et quidem ad primam præmitto, in initio nascentis Ecclesie
 maximam fuisse capituli, seu conuentus, aut congregationi Presby-
 terorum potestatem; adeo vt viuentibus adhuc Episcopis, eorum re-
 quierent consilium, vt refert Cardinalis Cæsar Baronius in anal.
 Luc. c. 11. l. 1. anno Christi 58. n. 10. vbi Spondanus in Epitome do-
 111

anno nu. 3. quod inde ortū habuit, quia, ut ipsi referunt, institutiones Apostolicæ plerumque sumptæ fuerunt, & dispositæ, ad similitudinem institutionum veteris testamenti, quod & D. Hieron. notauit in *epist. 85. ad Euragrium* vel ut facilius admitterent eas Iudæi, vel ob alias rationes quas late tradit Pater Roa *lib. sing. de die natali sacro. & profano cap. 1.* Exempla subiiciunt ut sicut in lege veteri Aaron, & filij eius, & Leuitæ sacra peragebant in templo, sic in Ecclesia Episcopi, Præsbyteri, & Diaconi; & sicut Moyses septuaginta duos selegit seniores *Numer. cap. 12.* ita Dominus septuaginta selegit discipulos post Apostolos, & Ecclesia post modum alios septuaginta quos seniores seu Præsbyteros appellauit *cap. Cleros 21. dist.* non ab ætate, sed ab honoribus, quia plerumque senioribus cōluenerant dignitates conferri. *ut gradatim 11. D. de maneribus, & honor. l. semper 5. D. de iure immunitatis quare non in eleganter antiquus pro honoratus usurpatur in l. post liminum 19. §. sius 7. D. de captiuis* ubi notat Gofredus, & apud Horatium idem reperies *de arte poetica* his verbis.

Centuria seniore agit ant expertia fruges,

Celsi prætereunt austeræ poemata Rhamnes,

Confert *Genesis cap. 24.* pluraque adducit Ioan. Pareja *in cap. 1. de censibus extra num 22.*

Consequens inde fuit quod quem admodum apud Iudæos, etiam Apostolorum temporibus, pristina illa consuetudo vigeat, ut seniores vna cum Principibus Sacerdotum, in Concilium conuenirent, ut acta probant *Apostolorum cap. 11.* ac sententiam suam rogati dicerent *Matthæi cap. 14. vers. 27 & 28. Lucæ cap. 20. versu 21.* sic etiam ab Apostolis primis illis temporibus factum est ut seniores, id est Præsbyteri etiam ad Concilium admitterentur ut præfati DD. obseruant.

Idem etiam ortum habuit quod Episcoporum, & Præsbyterorum nomina confunderentur plerumque, & promiscuè vnum pro altero usurparetur, vel ab hoc concursu eorum, vel quia in personis Episcoporum, simul reperiebatur ordo Sacerdotalis, & cum paucissimi essent Sacerdotes munus eorum exercebant Episcopi, quam nominum confusionem reperimus *in inscriptione Epistola Pauli ad Philipenses* cuius hæc verba: *Paulus, & Thimotheus serui Iesu Christi omnibus Sanctis in Christo Iesu qui sunt Philippis cum Episcopis, & Diaconibus.* Vbi Episcopum pro Præsbytero usurpari argumento est pluralis loquutio, nõ enim debent plures Episcopi in eadem ciuitate esse *cap. quoniam 14. de officio iudicis ordinarij extra.* Similiter reperitur promiscua hæc nominum acceptio *in cap. 1. epistola ad Titum* ubi quos Paulus in vna parte appellat Præsbyteros ibi: *Huius rei gratia reli-*
qui

qui te Creta. ut constituas per ciuitates Præsbyteros, sicut ego disposui tibi. In alia appellat Episcopos ibi: *Opportet Episcopum irreprehensibilem esse, & in epist. 1. ad Thimothæum* ubi præceptis datis Episcopis transit Paulus ad Diaconos, ita ut ne mine Episcoporum Præsbyteros intelligat; & *in eadem epistola cap. 4. ibi noli negligere gratiam Dei qua in te est, que data est tibi per impositionem manuum Præsbyteri.* Et in plerisque Sanctorum Patrum test. monijs, ut apud Ambrosium *in comentario epist. ad Ephesios cap. 4. Chrysostomum sup. epist. 1. ad Thimothæum cap. 3. Theodoretum in cap. 1. epist. ad Philipenses. Augustinum epist. 19. ad Hieronim.* qui omnes fatentur Episcopos appellatos esse Præsbyteros, & inter eos, & Sacerdotes fere nihil esse discriminis.

11 Apud nostrum deinde Gratianum inuenitur huius rei testimonium in difficillimis iuribus, *cap. legimus 24. dist. 92. cap. olim 5. dist. 95.* Vbi refertur olim eundem fuisse Præsbyterum, & Episcopum ante oborta schismata illa, post quæ consuetudine, potius quam dispositione dominica in administrandis rebus Ecclesiasticis, Episcopis Præsbyteri fuerunt subiecti, cautumque fuit, ne amplius præbyteri in Concilio ad gubernationem communem Ecclesiæ admitterentur, sicque factum est ut qui, tam in nomine, quam in alijs æquales videbantur distinguerentur. Debent enim hæc iura ita accipi, ut quod in eis dicitur eundem fuisse Episcopum, & Præsbyterum accipiatur nomine; quod autem dicitur consuetudine subiectos fuisse Præsbyteros Episcopis accipiatur, idest Apostolorum traditione; quatenus verò asserunt non Dominica dispositione hanc subiectionem contingere debeat intelligi, idest scripta aliqua dispositione dominica, ut DD. tradunt illicò referendi *sequenti numero.*

12 Non tamen propter hanc sumam Præsbyterorum auctoritatē, & alia quæ exinde profluxerunt, existimandum est, quod Episcopi à Præsbyteris iure diuino inspecto non distinguebantur, imò firmiter tenendum est Episcopos iure diuino à Præsbyteris distingui, & sequē dignitate, & potestate superiores, cōficiunt enim duo sacramenta, quæ Præsbyteri ministrare non valent, & habent Iurisdictionem Ecclesiasticam superiorem, qua Ecclesias sibi commissas regunt, ut definitum est in Tridētino Concilio *session. 23. Canone 6. & 7. Antiocheno cap. 10. Ancirano Canone 12. & tradit Leo Papa epist. 88. Gregorius III. in epist. ad Bonifacium, & ex Dionisio, Chrysostomo, Augustino, & Patribus Latē probant Baronius ubi supra, Belaminus lib. 1. de Clericis cap. 14. in principio. Azor 2. p. institut. moral. lib. 3. cap. 27 Navarri. in manuali cap. 22. num. 18. Vivaldus in Gandelabro de sacramen-*

20. ordinis num. 1. Acuña, & ab eo relati in d. capit. legimus 24. dist. 97. num. 4.

13 Vnde primo inferitur reiiciendam esse hæresim Aerij, Vbicleff, & aliorum qui existimarunt iure diuino Episcopum à Præbytero in potestate, dignitate, & munere non distingui sed Ecclesiæ auctoritate. Episcopis potestatem maiorem, & superiorem quam Præbyteris esse tributam quos sequuti sunt Caluinus lib. 4. institut. cap. 4. §. 2. Kemi eius in examine sessionis 23. Concilij Tridentini, & Erasmus annotatione 4. ad cap. 1. Epistolæ ad Timotheum: contra quam hæresim videndi sunt Epiphanius *hæresi* 75. Augustinus lib. de *hæresibus* cap. 53. Vualdenfis lib. 2. *doctrinæ fidei* artic. 3. cap. 60. & Beiaiminus *vbi proxime*; imo etiam cauendum est à Michael de Medina lib. 1. de *sacrorum hominum origine & continent* cap. 5. qui auus fuit affimarè Hieronymum, Ambrosium, Chrysostomum & alios Patres superius relatos idē omnino cum Aerianis hæreticis in hac parte sensisse quia verū non calluit sensum auctoritatum eorum.

14 Deinde etiam vera luce, & intellectu donantur fragmenta pleaque huius potestatis seniorum, seu Capituli, quæ in iure nostro reperiuatur, & expresse tradunt, Clericorum, & subditorum causas non posse ab Episcopo solo diffiniri, debereque consilium sui Capituli requirere cap. *liquid* 2. verbo *presentibus senioribus*, iuncto cap. *Episcopus* 6. verborum *absque presentia suorum Clericorum*. 15. q. 7. cap. *liquid* 23. *ibi presentibus senioribus Ecclesiæ suæ*. 8. 6. *distinct* cap. *not* 4. cap. *quanto* 5. de *ijs quæ sunt à Prælati* cap. *qualiter* 24. de *assessationibus* cap. *licet Heli* 31. de *simonia* cap. *irrefragabili* 13. de *officio ordinarij* quæ congerit glossa verbo *teneatur in cap. non est* 3. de *consuetudine hoc libro*, relicta interpretatione glossæ *ind. cap. Episcopus* verbo *suorum* 15. q. 7. Panormitani in *cap. at sic clerici* §. de *adulterij* num. 16. de *iuditijs extra*, vbi ampliat hanc seniorum, seu Clericorum potestatem etiam ad ea quæ à iure commissa sunt Episcopo. In duobus tamen casibus consuevit limitari quorum alter erat quando consuetudo soli Episcopo assistebat per text. in *cap. non est* 3. de *consuetudine hoc lib.* alter verò quando totum Capitulum delinquebat nemine ex Capitularibus excepto, vt tradit Seraphinus *diciss.* 105. num. 1. alia plura retulit Panorm. in *cap. ceterum* num. 5. de *iuditijs*, & in *cap. sum contingat* num. 4. & 9 & seqq. de *foro competentis extra*.

15 Præterea inferitur ratio, quare vna, eademque persona existimatur Episcopus, & Capitulum, ita vt moram Episcopi vitare possit Capitulum, & è contra Episcopus Capituli in *cap. nulla* 2. de *con-*
cis.

cessione prebenda extra, ubi, & si illud esset dispositum quod Episcopus (aut Capitulum cum illi hoc competere eueniret) beneficium non conferens, intra semestre priuaretur conferendi potestate cap. quia §. eodem tit. ne diuturna vacatio Ecclesiarum, aut Ecclesiasticorum beneficiorum, damna pleraque inferat quæ considerantur in d. cap. rula 2. de concess. prebenda, iuncto cap. ut circa 4. cap. quam sit 6. cap. cupientes 16. cap. ne pro defectu 41. de electione hoc libro, cap. si Apostolica 35. de prebendis eodem cap. unico §. si vero ne Sede vacante eodem, cap. postquam 11. 50. dist. quam etiam vacationem & in profanis vitæ, publicum interesse continere creditur, l. 1. D. de successorio edito Anton. Faber in codice lib. 6. diffin. 6. tit. 1. num. 7. Tamen si Capitulum intra semestre Episcopo datum, vel Episcopus intra semestre Capituli, conferat alterius moram ex usitate creditur, quia via persona cum Episcopo viuente censetur Capitulum. De alia vero specie quæ excitat glosa in d. cap. nulla verbo infra sex menses, versio, num. quid. consulendus est Anton. Picard. in disput. de mora ex num. 99.

16 Vt iterius pendet ex eodem filo ratio textus in cap. 1. §. si verò de clerico agrotante hoc libro. ubi si Episcopus demens fuerit aut ita morbo senio vè oppressus, quod velle, aut nolle, exprimere non possit, debet Capitulum ipsi deputare coadiutorem vt in temporalibus, & spiritualibus ad ministrat, interim, dum impediuntur perficit, iunctis quæ tradunt Hier. Gonzalez in 8. reg. Cancellaria gloss. §. 9 à num. 84. Menochius lib. 6. presump. 46. num. 3. & alijs reuerentis Perez de Lara in compendio vitæ hominis cap. 21. num. 71. de cetero autem Episcopo cessat coadiutoris officium, & Capitulum succedit in ea potestate, de qua dicemus inferius, vt notauit Baldus in leg. questum de tutellis, & Philippus Francus, & Dominicus in cap. 1. de maiestate & obedientia hoc lib.

17 Tandemque ex dictis hucusque apparet manifeste ratio ad priorē nostri textus partem ubi Bonifacius statuit Episcopo à Paganis aut Schismaticis capto, Capitulum ministrare spiritualis, & temporalia in qua specie pro certo statuo Episcopum adhuc inter viuos enumerari, quod ex multiplici parte nostri text. suadet 1. enim Bonifacius ait, quod hæc Capitali administratio durat donec Episcopus restituitur libertati, quia tunc in sua dignitate conseruatur, ergo vacatio capitularitate non contingit, si enim pro seruo haberetur, & post liminio esset destitutus vera vacatio per mortem Ciuilem contingeret, & non Capitulo, & visitatori comendaretur Ecclesia sed de nouo eligendo Prelato cura esset quia vt dici solet casus mortis in lege, vel dispositione alia expressus, extenditur ad alios eandem vacationem inducentem

tes, l. Gallus 32 §. & quid sit tantum D. de liberis, & postumis, Molina de primog. lib. 1. cap. 13. num. 94. Mieres de maiorat. 2. p. q. 3. n. 5. vers. sed etiam sine dubitatione, & generaliter quod valeat argumentum de morte naturali ad civilem tradunt post alios Ioan. Gutierrez lib. 2. Canon. cap. 1. num. 48. Ceuallos q. 63. & q. 806. D. Ioan. del Castillo lib. 3. controu. cap. 12. d. num. 24. & 36. & in tract. de ayatro. cap. 66. num. 18. pluribus explicat De Usu. Præfatus Piætorio Hilpaniæ, D. D. Ioan. Chumacero Carrillo seleclarum disp. 10. & seqq. Deinde quia sicut Episcopus ex necessaria causa absens, non incurrit pœnam priuationis, quæ propter absentiam imponitur, vt probant tex. in clem. 1. de foro compet. cap. 2. de arbitris extra cap. 0. sm. de iniurijs extra, & in eo, qui detinetur à latronibus, aut expellitur à tyranno docet Philippus Francus hic num. 1. ita videmus in nostro textu, à priuatione Episcopatus excusari, quod signum est, pro absentis impedito, potius quam pro seruo haberi Episcopū, qui à paganis, & schismaticis detinetur. Vterius, quia dum supponit Bonifacius VIII. quod si resertatur Episcopus, libertati restituatur, manifeste suad. t. ipsum post liminij iure gaudere, vt admonuit Archidiacon. b. e. num. 39. restitutio enim est in pristinum statum positio, ita, vt is qui restituitur, non videatur, nec per instans statū suum mutare, l. 1. C. de sentent. iam passis & tantum dicitur afferre, quantum abstulit delictio, l. quod si minor 24. §. restitutio D. de minoribus l. videamus 34 §. in Faiana D. de usuris. Præterea, post liminium iure gentium inuentum est, l. post liminium 19. D. de captiuis, cap. ius gentium 1. dist. sicut, & bellorum constitutio, §. ius autem gentium inst. de iure naturali; & si enim moribus receptum dicatur in d. l. post liminium 19. tamen vel illud est, quia ius gentium moribus constat, l. Libertinus 8. l. forcris 39. §. si quis D. de ritu nuptiarum, vbi moribus prohibita circumturnuptiæ, quæ aliàs à iure gentium inhihentur, veluti inter adcerdentes, & descendentes, & fratres, l. iure gentium fin. D. cod. tit. l. si adulterium 38. §. quare D. ad legem Iuliam de adult. l. fin. §. nouerca D. de edictione sine causa; vel quia civile ius, & mores populi Romani plures adiecerunt conditiones; ergo ad gentes omnes protrahēda est post liminij prouisio, vt patet. Et denique ad stipulantur omnia iura, quæ adduximus in ratione dubitandi, num. 3. & 4. Consequens ergo est asserere in nostro textu de Episcopo viuco, & qui verè pro Episcopo habetur disputationē fuisse in priore eius parte, vt existimauerunt Francus num. 1. Archidiaconus num. fin. Geminianus num. 2. & Ioan. Andreas 3. in presenti.

38 Quo posito optimo iure Capitulo potestas tribuitur adminis-

trand, cui aliàs competunt pleraque alia viuente suo Episcopo de quibus actum est superius. Plura alia de potestate Capituli viuente Episcopo, tradunt sparsim DD. videlicet de potestate condendi statuta Felinus in cap. cum omnes num. 18. de constit. & ibi Panormit. num. 7. de potestate annexandi ordines beneficijs, quæ aliàs ordinem sacrum non exigebant, pro explicatione Tridentini sessione 24. de reformatione cap. 12. Piacius in praxi Episcop. 2. p. cap. 3. num. 7. Barboia in collect. ad concilium d. loco. De impositione residentiæ beneficijs simplicibus Beltraminus ad Ludouisum decis. 175. num. 5. & alia de quibus longius disceptare tempus non hinc ad eos fit remissio.

19. Secundò principaliter præmittendum est pro explicatione secundæ partis nostri text. quædam Episcopo competere iure communi, & ratione ordinariæ dignitatis Episcopalis, seù vt dici solet; iure Magistratus; alia verò iure speciali, seù accidentali. In prioribus, tametsi plures existiment distinctionem debere fieri, seù potius sub diuisionem, vt quædam voluntariæ iurisdictionis, alia verò necessariæ appellentur, & in Capitulum non transeant nisi ea quæ illud arguant necessarium administratorem, vt contendit Lambertinus de iure patronatus lib. 1. partis 1. q. 2. art. 9. Verius tamen est, omnia, quæ sunt iurisdictionis, indistinctè in capitulum transire, sede Episcopali vacante, exceptis casibus à iure expressis propter eorum singularem aliquam rationem; quæ regula colligitur ex cap. illa 2. ne sede vacante extra, & ex nostro textu expressissimè, iunctis, quæ in confirmatione attulimus, sicque firmant Nicolaus Garcia cum relatis, d. p. 5. cap. 7. num. 4. Loterius de re beneficiaria lib. 2. q. 2. num. 29 & q. 3. 1. num. 81. Quæ quidem regula duas partes continet; in quarum 1. asserit in omnibus Capitulum succedere Episcopo; in 2. verò excipit casus à iure ex ratione aliqua expressos; singuli ergo, eorumquæ rationes, non sine fructu perquiramus; & postmodum de illis quæ speciali iure, & accidentaliter pertinent ad Episcopum discutiamus.

2. Et primò. Capitulum datum fuisse iure antiquo ius coercendi hæreticos, constat, ex cap. ad abolendam 9. de Hæreticis extra; addidit iure antiquo, quia cum cognitio huius criminis varios pro temporum varietate sortita sit iudices, dependet ex hac mutatione capituli potestas, quæ dumtaxat procedere poterit, in ijs in quibus potestatem habuit Episcopus; ideoque opere præsum est scire, quod à principio Episcopis data fuit potestas coercendi hæreticos, siue primæ uas Ecclesie institutiones respiciamus Apocalipsis cap. 2. vbi reprehenditur Episcopus, quia tollerebat idolatras, vanum cultum tribuentes Britanni, hinc canonicas, vt in Concilio Mileuitano cap. 25. Lateranensi

cap. 25. Basiliensi sessione 15. cap. excommunicamus et 1. §. adijcimus
 & fin. de hæreticis extra, quibus adnumerandus est text. in cap. 1.
 de officio ordinarij extra, ubi generaliter criminum omnium inquisitio,
 & punicio, Episcopis comissa est iunctis alijs, quæ cumulant Simancas
 de catholicis institution. cap. 25. num. 1. & Rojas singulari 44.

21. Post deinde propter Episcoporum absentias, & diuerſa quibus
 implicabatur negotia cepit causa fidei iudicibus delegatis committi,
 plerumque Cardinalibus S. R. E. plerumque superioribus Dominica-
 næ familiæ, de quo tempore accipiendi sunt textus in cap. per hoc,
 in 3. cap. fin. de hæreticis hoc libro, Glossa verb. committi in Clem.
 nolentes de hæreticis, & ibi Ioan. Imola num. 5 Silueſter in ſuma ver-
 bi hæreſis 2. q. 1. Directorium Inquistorum 3. p. q. 3. Francisc. Peña
 in 3. p. directorij ſebolio 73. quorum delegatorum primus in Hispania
 fuit Beatus Dominicus, vt refert D. Ioan. Vela de Delictis cap. 14.
 num. 17. arduum quippe omnino exiſtimatum fuit negotium reli-
 gionis, adeo vt apud Ethnicos Iudices fuiſſent violatæ religionis vin-
 dices, vt tradit Simancas de Catholicis inſtit. cap. 34. num. 1. & ſeqq.
 Vnde venit declaranda reſolutio noſtra, & ſpecies textus in d. cap. ad
 abolendam 9. de hæreticis, dum Capitulo ſede vacante tribuit poteſta-
 tem coercendi hæreticos, vt iure nouo dicendum ſit, non abſolutam, &
 ſimplicem poteſtatem, vel vt ita loquar totalem; ſed partialem ipſam
 cognitionem, quam attento eodem nouiori iure Episcopi retinent,
 videlicet, vt ſimul cum delegatis his iudicibus cognoſcant, iuxta for-
 mam text. in d. cap. per hoc de hæreticis hoc lib. Clem. 1. §. 1. eodem,
 vel in caſibus quinque, in quibus poteſt Episcopus ſine his delegatis
 cognoſcere, relatis in d. §. 1. & à Iulio Claro lib. 5. receptarum §. hæ-
 reſi. verſ. ſed ſiquis inter, Directorium Inquistorum 3. p. q. 46. Peña
 in eadem 3. p. q. 107. Simancas de Catholicis inſtit. cap. 25. num. 4. &
 cap. 34. num. 23 & 38. Rojas ſing. 44: Qualis autem ſit hodiernus
 ſtatus immutatus ad annum 1476. vt reſpectiue ad Episcopi poteſta-
 tem Capitulum ſuccedat, tradit noſter Ignacius de Salcedo in addition.
 ad præxim Bernardi Di. 2. cap. 114. litt. F.

22. Hinc poteſtati puniendi hæreticos, admodum affinis eſt po-
 teſtas abſoluendi excommunicatos, ab Episcopo, quam Capitulum
 exercet, vt probat text. in cap. Episcopali unico de maioriſate, &
 obed. hoc libro; & ſi enim olim non deſuiſſent qui exiſtimarent, in Ca-
 pitulum non tranſire poteſtatem abſoluendi excommunicatos, ab E-
 piscopo, vt refert Glossa verbo impertiri in d. cap. unico. Obtinuit
 tamen ſententia contraria, potiffimum eo argumento, quod deſinit in
 ex d. cap. ad abolendam 9. de hæreticis, cuius attentata deciſione in cõ-

sequens esset, quod is qui potest compescere hæreticos excommunicando, non haberet potestatem absoluendi, contra regulam illam quæ suadet correlatiuas esse potestates ligandi, & absoluendi, cap. cum inferior de maiorit. & obed. extra cum traditis à Cardin. Thutco tom. 1. litt. A. conclus. 40. & ita in hac vniuersali Capituli potestate com-
plècti vsum clauium tradit Ioan. Gutier. d. lib. 1. Canonic. cap. 11. num. 10. & post eum Melchior Lotterius lib. 2. de re beneficiaria q. 2. num. 37.

23 Potest deinde Capitulum sede vacante dare licentiam ad ordines, scilicet litteras comendaticias vt probat text. in cap. cum nullus 3. de tempor. ord. nat. hoc libro, vt tradit Rebusus in praxi beneficiabilis. de deuolution. num. 67. quod hodie attento Concilio Tridentino sessione 7. cap. 10. de reformatione in eo immutatum est, vt infra annu Capitulum præfatas litteras dimissorias dare non valeat, vnde rectè deducit Thomas Zerola in praxi verbo capitulum, quod transacto anno rectè negotium hoc expediendi litteras comendaticias valebit capitulum peragere plura alia tradunt quoad hanc speciem Ledelma in suma cap. 1. tract. de sacram. ordinis cap. 8. conclus. 3. Quaranta in suma bullarum verbo Capitulum sede vacante vers. 14. & relati à Barbosa in d. cap. 10. Concilij.

24 Præterea capitulum confirmare potest electos, vt probat text. in cap. cum olim 14. de maioritate, & obedientia extra, extrauag. exi-
scrabilis §. ceterum de preuentis; & litteras dimissorias exigere à Clericis alterius Episcopatus sicut Episcopus, cap. quoad translationem de tempor. ordinat. hoc libro Abbas in d. cap. cum olim 14. de maioritate, & obedientia extra, Francus in cap. unico eodem tit. hoc libro; & executores testamentorum compelere ad implendum defunctorum voluntates Ioan. Andream in cap. Ioan. de testam. & statuta condere ad totam diocesim Ioannes Andream in cap. 2. ne sede vacante extra, Siluester in suma verbo Capitulum q. 4. & charitatum subsidium exigere à Clericis diocesanis, Glossa in cap. cupientes §. ad hæc de electione hoc libro per textum in cap. cum Apostolus §. prohibemus de censibus extra; visitare etiã beneficia potest Capitulum vt tradit Lotterius lib. 2. de re beneficiaria cap. 2. num. 41. & seqq. & plura tradit Franciscus Prunus in d. tract. de potest. Capitali Sede vacante.

25 Quæ omnia, ad eo vera sunt, vt procedant, non solum in Capitulo Cathedralis Ecclesiæ, verum etiam in alio quocumque inferioris quod non omnia iura succedit, ac si ipse Prælati viueret cap. cum in & clesijs de maioritate & obedientia extra Dominicus, & B.D. in cap. vn. 10. eodem tit. hoc libro.

26 Quorum omnium ratio est, quia Episcopus, & Capitulum vñ corpus efficiunt, *cap. nouit 4. cap. quanto 5. de ijs que fiunt à Pralatis, cap. nulli 2. de concessione prebende extra, Glossa in cap. irrefragabili in verbo per Capitulum de officio ordinarij Ioan. Monachus in cap. de collatione de appellationibus hoc libro, Gracianus discept. forens. cap. 111. num. 2. sicut Cardinales dicuntur pars corporis Papæ Abbas in d. cap. nouit, & Gratianus, ubi proximè num. 4. vnde deficiente Episcopo alteri ius quæritur, *cap. fr. 95. dist. & argumen. text. in l. 1. C. quando non presentium partes l. fr. C. de usufructu, eamque rationem tradit Ioan. Monachus in cap. Pastoralis vñ c. § si verò nu. 3. ne sede vacante hoc libro, & ad plura infert Gratianus, d. cap. 111. per totum.**

27 Iniuncta est tamen necessitas Capitulo Sede vacante à Concilio Tridentino *sessione 24. de reformatione cap. 16.* creandi Vicarium infra octo dies, qui saltim in iure Canonico sit Doct. r, vel Licentiatus, vel aliàs idoneus, de quo copiosè Nicolaus Garcia d. 5. p. cap. 7. ex num. 6. & plures relati ab August. & Barbof. in d. cap. 16. Concilij num. 3.

28 Diximus alia à iure prohibita expressè reperiri Capitulo Sede vacante, in quorum numero primum obrinet locum collatio beneficiorum, vt probat text. in *cap. & si Capitulum 1. de institution. hoc lib. & licet DD. in assignanda ratione nimis laborant, & ea communiter inualuit, videlicet, quod collatio beneficij, quædam donatio est, cap. cum in generali fin. de officio vicarij hoc libro cap. fin. de institutionibus extra Anton. Faber. in codice lib. 1. tit. 3. diffinitione 3. num. 1. & 2. in Capitulum verò non transit potestas disponendi de rebus Ecclesiæ, & liberalitatem exercendi, tum quia hoc inuenitur expresse prohibitum ei, *cap. sapè 40. de electione hoc lib.* tum etiam quia quantumuis generalis administratio Capitulo commissa sit à iure. comprehendere non potest donandi potestatem, *l. cum plures 12. §. cum tutor l. Lucius 46. §. vlt. de administr. tutorum Ioan. Gutier. de tutelis 2. p. cap. 6. ex num. 1.**

29 Verior tamen est ratio, quia potestas conferendi beneficia non est de lege iurisdictionis Episcopalis, nec competit Episcopo iure Magistratus, quod vel ex eo patet, quia extra dioccesim existens potest beneficia conferre, *cap. post electionem de concessione prebende, quo ad peragere non valeret, si actus esset Iurisdictionis Episcopalis collatio beneficij, l. fin. D. de iurisdic. omn. iudicum. l. cum vnus 12. §. pen. D. de bonis auctoritate iudicis possidendis; & etiam quia plures inveniuntur Episcopi qui ius conferendi non habent veluti Cardinales S. R. E. qui cum Episcopi sint, *cap. his que de maiorit. & obedi-**

dient,

dicitur extra tamen quia speciali concessione gaudent hoc iure conferendi beneficia, priuantur eo, si abscedant à Curia Romana per reg. 7^a Cancellaria docet eleganter, & latè Lotterius, d. lib. 2. de re beneficiaria q. 2. ex num. 4. vsque ad 51. Vnde amplectenda est ea ratio huius prohibitionis, quæ firmata est in regula superiori, videlicet quod ea quæ Episcopo pertinent speciali aliquo iure, & non iure Magistrali ad Capitulum non transmittuntur, quam ratione sequutus est nouissime Lotterius, ubi proximè.

30. Aliud iuris est in institutione necessaria, ad præsentationem quam celebrare potest Capitulum, d. cap. & si Capitulum 1. de insti. tu. hoc libro Sebastian Medices in tract. de fortuitis casibus p. 1. q. 6. num. 17. Decius Cons. 124. num. 4. Abbas in cap. quod in dubij de renunciatione, Rochus de Curte in rubrica de iure patronatus quest. 7. præter relatos à Barbosa, in d. cap. 1. num. 3. Ratio est, quia Patronus hoc ius datum est, vt possint præsentare Præbiteros, ad Ecclesias, in quibus ius patronatus adquiserunt, donatione constructione, vel alio pio opere, in Concilio Toletano 9. cap. 2. quod refertur, in cap. decernimus 16. q. 7. cuius verbum illud decernimus, argumentum est hoc in illo canone primùm fuisse statutum, notantque Duarenus de Sacris Ecclesie ministerij lib. 5. cap. 4. & patet ex originali relato à Garcia de Loayla in collectione Conciliorum Hispanie d. cap. 2. Concilij Toletani, quidquid controuertat Suarez tomo 1. de iure religioso lib. 4. de simonia cap. 28. num. 2. quæ potestas Patronis secularibus data, ad eo viribus subsistit, quod necessario debeat Prælati Ecclesiastici instituere, & confirmare præsentatum à Patrono laico, si ille idoneus sit; nec consuevit Sedes Apostolica derogare huic præminentie, vt sic inuitantur laici, ad opera pia exercenda, vt tradunt Couarr. in præf. cap. 36. à num. 2. Quintilianus Mandosius de signat. gratia tit. de derogatione iuris patronatus, Renatus Coppinus de sacra potestate lib. 1. tit. 4. Anton. Faber. in suo codice lib. 6. tit. 1. de ffinitione 6. num. 2.

31. Vnde Capitulum in instituendo præsentatum à Patrono, non videtur donationem, aut liberalitatem exercere, sed necessariam collationem celebrare, in generali autem prohibitione alienandi, seu liberalitatem exercendi, non continetur alienatio necessaria, l. alienationes 23. D. de familia heriscunda l. de pupillo 5. §. præterea D. de no. uoperis nuntiatio. Ioan. Gutierrez de tutelis 2. p. cap. 6. D. Ioan. del Castillo lib. 5. controuers. cap. 113. ex num. 15. Vnde rectè apparet differentia inter collationem liberam, & eam, quæ fit ad præsentationem Patroni, quæ quidem necessaria est, & in eâ nihil gratiosè à con-

ferente, seu (quod idem est) canonicè instituyente Capitulo fit, docet in simili cum alijs Nicolaus Garcia, in d. 5. p. cap. 7. num. 54.

32 Inhibetur etiam Capitulo Sede vacante alienatio bonorū Ecclesie cap. si quis Episcopus 8. 1. q. 2. cap. si quis de rebus 42. 12. q. 2. cap. quoniam 175. dist. 1. cap. causamque 9. de iudicijs extra vbi Abbas colum. s. n. ita vt si alienatio à Capitulo fiat sit in potestate Episcopi ipsam rescindere, vel admittere; est enim receptum in contractibus Ecclesiarum quę sine debita solennitate fiunt quod possint claudicare; id est, ex parte Ecclesie non sint obligatorij, ex parte vero alterius contrahentis cum Ecclesia obligatio nascatur d. cap. si quis de rebus 42. in secunda parte 12. q. 2. ad instar minorū quorū in eo ius singulare est quod contractus vitro citroque obligatorij sine tutore aut curatore ab ipsis celebrati claudicare possint, & sibi obligatum habeant contrahentem, ipsi vero non fiat aliquo nexu obligationis obstricti l. Iulianus 14. §. si quis à pupillo D. de action. Empti l. si id quod 7. D. de rescindendis venditione l. pupillus §. pupillus D. de auctoritate tutorum princ. in eodem Art. Faber in iurisprud. tit. 21. princip. 1. illa 2. Mantica de tacitis, & ambiguis conuent. lib. 3. tit. 10. num. 8. & per utriusque alijs congestis Ego met ipse in deinde obseruatione cap. 8. num. 10. & fere per totum. Ratio autem ob quam potestas hęc Capitulo non impertitur ea est quia cum bona Ecclesiarum non possint aliter alienari quam si adhibeatur solennitas iuxta textum in cap. nulli §. de rebus Ecclesie extra cap. sine exactione §. 2. & per totam 12. q. 2. extra usq. ambitiose de rebus Ecclesie, & inter solenniar illud sit quod ad instar minoris interueniat tutoris persona l. curatorem §. D. de auctoritate tutorum l. in negotij. D. de regulis iurio. Consequens est quod deficiente eius tutore Episcopo alienatio bonorum Ecclesie à Capitulo fieri non valeat tradit hanc rationem Panormit. in d. cap. causamque 9. de iudicijs.

33 Eadem ratione fit, quod Capitulum non succedit in potestate tribuendi licentiam, vt promotus transeat de sua Ecclesia ad aliā cap. Presbyteri 3. 24. dist. vbi glosa verbo Ciuitatis, iubat t. x. in cap. fraternitatem §. 71. dist. vbi hæc licentia à Pontifice postulatur, contingit enim quædam alienatio personę, quę vinculo spiritali coniuncta est Ecclesie, cap. inter corporalia 3. de translatione Episcopi, ita tenet glosa in cap. cum olim 14. de maiestate, & obedientia extra, & ab incoeuienti probatur quia alias maior cautio ad rem tuendam quam ad personam expeteretur contra text. in l. 1. & 2. C. nefidius fore, doti dentur, & quę tradit Alciatus lib. 4. parergon, cap. 26. Farshineus lib. 8. Cötron. cap. 76. Qsualdus ad Donell. lib. 15. cap. 48. lit. F.

F. & D. Mareinus Larreategui *lib. 8. selectarum cap. 13 num. 1.* Verò tamen existimo contrariam resolutionem videlicet in Capitulum transire potestatem dandi licentiam ad transeundum de vna ad aliam Ecclesiam vt expresse probat textus in *cap. cum olim 14. de maioritat. & obed. extra.* & docet Ioan. Andreas in *cap. si Abbatem 36. de e. & Etione hoc libro.* nec inuenio alienationis fragmenta in hac specie, siquidem Prælatus, cum viuebat, sine solemnitate in alienationibus requisita, poterat ad illam peruenire, est enim certò certius, ea quæ alienationem continent celebrari à Prælato non posse sine consensu Capituli, *cap. sine exceptione 12. q. 2. cum vulgatis,* in hac verò licentia consentum Capituli non requirit, *cap. admonet 4. de renuntiatione extra;* vltimus in locum rei alienatæ alia non semper succedit, in locum verò personæ, quæ transfertur alia substituitur *Glossa 2. in d. cap. admonet.*

34 Neque refragatur textus in *d. cap. Presbyteri 3. 24. distin. in* quo potius agitur de Clerico Ecclesiæ promouendo in Abbatem eiusdem Ecclesiæ, quam de licentia transeundi; ac denique mirus virget text. in *d. cap. fraternitatem,* ex quo argumentum à contratio sententiæ non bene deducitur, & si enim Pontifex licentiã dare valeat, non proinde dicendum est Capitulo denegari, quia id habet Pontificia gloria, vt cum omnibus concurrat, in beneficiorum prouisione, adeò vt dici soleat concedendo alicui potestatem conferendi, vel similia exercendi, non ligare sibi manum *cap. 1. de concessione præbende hoc libro Læpus allegatione 84. num. 4. Castador decis. 8. num. 2. in fine de præbendis,* fuisse Hieron. Gonzalez in *8. reg. Chancellerie 6. 2. proemiali num. 8. & exi num. 1. & seqq.*

35 Restat pro Choronide huius primi membri nostræ distinctionis aduertere, quod similiter Capitulo competunt ea quæ sunt Ordinibus, ad quorum expeditionem teretur Episcopum deputare, *cap. is cuius Doctores. Flores de Menz lib. 2. var. q. 24. num. 27.*

36 Aia sunt, quæ Episcopo iure speciali; seu accidentaliter competunt, & non iure Magistratus, in quibus nullam habet potestatem Capitulum si de vacante, vt pro regula tradunt Nicolaus Garcia *d. 5. Part. de Benef. ijs cap. 7. num. 38.* Melchior Lotterius *de re beneficiar. lib. 2. q. 31. ex num. 80.* Exempla sunt, veluti in causa feudi, cuius casus sed expectatur successoris iudicium, *cap. verum 7. de foro comp. r. extra.* Federicus *conf. 30.* Innocent. in *cap. ad abolendam 9. de heret. cis extra Abbas in cap. cum olim 14. de maiorit. & obedientia extra.* Vnde

De infer Abbas idem in cap. at si clerici num. 22. in fine de iudicijs ex
tra, quod casus d. cap. verum 7. tanquam exorbitans à iure Communi,
non debet in exemplum trahi ad materiam reconventionum in qua su-
mam haberet difficultatem textus ille ad eum remissio fit, conduunt
tradita à Ioan. de Montealegre in praxi Ciuili lib. 1. cap. 9. n. 120.
Curtio in repetitione cap. fin. de consuet. p. 22. num. 22. Palacios Ru-
bios in cap. per vestras 2. not. §. 1. num. 27. de donatio inter Guille. m.
Benedict. in cap. Raynutius verbo uxorem nomine Adelfiam num.
25. p. 2.

37 In eadem causa sunt ea quæ per delegationem Episcopo com-
petunt, quæ in Capitulum non transeunt, vt decidit Rota *decisione*
6. de officio delegati in antiquis, Nicolaus Garcia, d. cap. 7. ex num.
3. vsque ad 51. & ea quæ ex priuilegio illi competunt cap. fin. de pri-
uilegijs Ancharranus in cap. vnico de maiestate, & de edentia hoc
libro, qui exemplum constituit in potestate doctorandi. *Glossa in cap.*
rescriptum de electione extra Hostiensis in capit. 2. de Magistris.

38 In conuentu demum regularium solet adhiberi distinctio, in-
ter ea, quæ pertinent ad Abbatem, & conuentum simul, & ea quæ per-
tinent ad solum Abbatem, vt in prioribus succedat conuentus, in pos-
terioribus verò non ita, cap. si ad solum fin. de regularibus hoc libro.
Abbas in cap. officij num. 7. de electione extra. In quo aduertas iure
communi omnia simul exercere Abbatem, & conuentum, cap. ea nosci-
tar de ijs qua fiunt à Prælat. consuetudine tamen, vel priuilegio effici
potest quod hæc ad solū Abbatē deuoluatur, *glossa verbo pertin at ind.*
cap. fin. de regul. hoc libro Boerius deciss. 260. num. 26. sicut è contra
potest consuetudine effici, quod ad solum Capitulum potestas deuolu-
uatur, cap. Vnico ne Sede vacante hoc libro cap. cum Ecclesia Valtara
na de electione extra, Panormitanus in d. cap. officij num. 7. in fine.
Alia præter hic telata tradit Barbosa in collect. ad d. cap. fin. de regu-
laribus hoc libro per totam.

39 Tertio principaliter præmittendum est, pro explicatione
tertiæ partis nostri text. Vbi asseritur cesare potestatem Capituli se-
de vacante, si à Pontifice aliud prouideatur, quædam esse negotia, quæ
maiora dicuntur, quorum cognitio Pontifici Max. reservata est, nullo
alio iudice de illis cognitionem suscipere valet, cap. maiores 3. de
Baptismol. 5. tit. 5. p. 1. Cum pluribus iuribus, quæ eorum erat *Glossa*
Magistra in cap. quod translationem 4. verbo reservata de officio legati,
Speculator lib. 1. p. 1. tit. de legato §. nunc ostendendum, qui in ven,
æ octuaginta casus maiores reser. vbi Ioan. Andreas in addition. alie s

20. casus recentet quorum nonnullos Hostiensis tradit *in summa eod. dem tit. & Selua de beneficio 3. p. q. 3.* ad quæ negotia referenda est potestas deputandi visitatorem, seu administratorem, in Episcopatu Sede vacante, vt probat noster text. *iuncto cap. is cui 42. de electione hoc libro*, vbi notat Glossa *verbo soli.* & recentet additio Speculatoris *in d. §. nunc ostendendum lit. N. la 2.*

40 Quandoque tamen hæc potestas deputandi visitatorem ad Archiepiscopum pertinet, veluti si negligentia interueniat Capituli, iuxta text. *in cap. Ecclesia fin. hoc nostro tit. & lib.* Ratio est, quia vt sæpius diximus Capitulum in ea succedit dumtaxat, quæ Episcopo competeant, & nequit ampliorem potestatem habere successor, quam is cui succedit, *l. nemo D. de reg. iuris faciunt tadita sup. num. 20.* at Episcopus iudisdictionem ita exercebat, vt si negligens in eius administratione fuisset posset Archiepiscopus illius negligentiam supplere, & causarum sibi aduocare cognitionem, *cap. cum simus 3. 9. q. 3. cap. quanto 7. cap. ad reprimendam 8. de officio ordinarij extra.* tradit alia referens Hostiensis *in summa lib. 1. tit. de officio ordinarij verbo sunt tamen distincte versic. deses Præsul.* Vbi inter casus in quibus potest Metropolitanus causas suffraganei aduocare refert casum in quo negligens, & deses est suffraganeus, vnde nihil mirum quod in Capitulum cum eadem causa transeat potestas *reg. is qui in ius de regulis iuris hoc libro.*

41 Eodemque fundamento potestas hæc deputandi visitatorem ad Ecclesiam Sede vacante, residet etiam penes Capitulum vt colligitur *ex d. cap. Ecclesia fin. hoc nostro tit. & libro*, iuncta inductione Augustini, Barbosa ibidem, *num. 3.* & resoluunt Franciscus Paulinus de potestate Capituli, *par. 1. quest. 7.* Rebusus in *praxi part. 1. tit. de deuolution. num. 65.* Molina de *iustitia* tomo 5. *disp. 11. sub num. 17.* quidquid contrarium teneant plures alij quos refert Barbosa, *in d. cap. fin. num. 2.* quibus addo Anton. Fabrum in *codice lib. 1. diffinitio 9. num. 1.*

42 Habēt visitatores præfati omnimodā potestatem, ita vt possint coercere delicta, & omnia facere, quæ Prælato licebant, de qua *in cap. Romana 1. de censibus hoc libro*, docet Abbas *in cap. dilectus num. 2. de rescriptis extra.* Vbi visitatorem generalem hunc appellat scilicet quantur Soccinus *in tract. de visitatione num. 28.* Paulinus *in eodem tract. 1. part. quest. 8.* Seraphinus *decisione 475. num. 2.* Neque obstat text. *in capit. ea quæ fin. §. quod si Abbas de statu Monachorum extra*, vbi visitator consulere Episcopum tenetur, ad priuationem

De suplena neglig. Pralat. in 6.

19

his poenam inferendam, quia multifariam responder Abbas in d. cap:
dilectus num. 5. illa tamen præcipua est solutio, quia videlicet iurisi-
dictio visitorum ibi limitata fuit. Hucusque arena.

Et fugit interea fuit intractabile sententia